

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 68EK/41/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6126202967
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Lichá
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6126202967.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: mal. A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/X, XXX XX F., zast. zák. zástupcom: G. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/X, XXX XX F., proti povinnému: H. I. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. F., XXX XX F., právne zast.: Matejka Friedmannová s.r.o., so sídlom Dunajská 48, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 248 998, v mene ktorej koná konateľ JUDr. Ondrej Matejka, advokát, o vymożenie zameškaného výživného a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Juraj Rácik, so sídlom exekútorského úradu Hlavná 11, 917 01 Trnava, pod sp. zn. 358EX 35/26, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu v č a s t i vymożenia zameškaného výživného vo výške 7 250,00 eur podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti z a m i e t a.

III. Oprávnený je p o v i n n ý nahradíť povinnému trovy konania o návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 297,85 eur, ktorých prijímateľom je advokát povinného, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený, v zastúpení zákonným zástupcom, sa návrhom na vykonanie exekúcie, podaným prostredníctvom súdneho exekútora, domáhal od povinného vymożenia zameškaného výživného vo výške 15 750,00 eur a trov exekúcie, na podklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9P/20/2020 zo dňa 21.07.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.07.2020 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Súd na základe uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 20.01.2026 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Juraj Rácik, so sídlom exekútorského úradu Hlavná 11, 917 01 Trnava (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý ju vedie pod sp. zn. 358EX 35/26.

3. Poverený súdny exekútor vydal dňa 22.01.2026 Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 04.02.2026. Dňa 19.02.2026 bol exekútorskému úradu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie. Súd v tomto bode konštatuje, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, s ktorou zákon spája odkladný účinok tohto návrhu. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril podaním zo dňa 02.03.2026.

4. Súdny exekútor predložil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami (Potvrdenie o platbe zo dňa 10.10.2023, zo dňa 09.04.2025 a zo dňa 17.10.2025), upovedomenie o začatí exekúcie s doručenkou a vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie s prílohami (WhatsApp komunikácia – Tábor Enjoy Leto 2024, e-mailová komunikácia s

povinným - A. J., e-mailová komunikácia – Žiadosť o informáciu – prepis daňového bonusu na povinného, WhatsApp komunikácia – Daňový bonus 2025). Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzal z uvedených dokumentov predložených súdu v elektronickej podobe.

5. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie podaný prostredníctvom právneho zástupcu odôvodňuje tým, že voči časti vymáhaného nároku vo výške 7 250,00 eur vznáša námietku premlčania, ktorá skutočnosť bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, a tiež tým, že časť vymáhaného nároku vo výške 380,00 eur povinný uhradil po vzniku exekučného titulu, ktorá skutočnosť spôsobila čiastočný zánik vymáhaného nároku. Vznesenú námietku premlčania povinný odôvodnil tým, že jednotlivé splátky výživného sú opakovanými plneniami priznanými exekučným titulom, na ktoré sa v zmysle § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka vzťahuje 3 – ročná premlčacia lehota. Poukázal na výrok exekučného titulu, ktorým bola povinnému uložená povinnosť platiť oprávnenému výživné v sume 250,00 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci. Uviedol, že nakoľko oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáha vymoženia zameškaného výživného za obdobie od augusta 2020 do októbra 2025, a to v celkovej sume 15 750,00 eur a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 09.01.2026, tak všetky splátky výživného, ktorých zročnosť nastala pred 09.01.2023, teda viac ako tri roky pred podaním návrhu, sú premlčané. Vzhľadom na uvedené povinný vzniesol námietku premlčania voči časti vymáhaného nároku vo výške 7 250,00 eur s príslušenstvom, predstavujúcemu 29 splátok výživného, ktorých zročnosť nastala v období od 15.08.2020 do 15.12.2022 (pred 09.01.2023). Z tohto dôvodu navrhol exekúciu zastaviť v časti vymáhaného nároku vo výške 7 250,00 eur s príslušenstvom v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Ako ďalší dôvod čiastočného zastavenia exekúcie povinný uviedol uhradenie časti nepremľčaného vymáhaného nároku (splátok, ktorých zročnosť nastala po 15.01.2023) v celkovej výške 380,00 eur na účet matky oprávneného, a to nasledovnými úhradami: úhrada vo výške 100,00 eur zo dňa 10.10.2023, ktorou došlo k čiastočnej úhrade výživného splatného dňa 15.10.2023, úhrada vo výške 180,00 eur zo dňa 09.04.2025, ktorou došlo k čiastočnej úhrade výživného splatného dňa 15.04.2025 a úhrada vo výške 100,00 eur zo dňa 17.10.2025, ktorou došlo k čiastočnej úhrade výživného splatného dňa 15.10.2025. Uvedené tvrdenie povinný preukazuje predloženými potvrdeniami o platbách zo dňa 10.10.2023, zo dňa 09.04.2025 a zo dňa 17.10.2025. Z uvedeného dôvodu povinný navrhol exekúciu zastaviť v časti nepremľčaného vymáhaného nároku vo výške 380,00 eur v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Povinný si zároveň v podanom návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

6. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom svojho zákonného zástupcu (matky) podaním zo dňa 02.03.2026, v ktorom uviedol, že platby ktoré povinný deklaruje ako úhrady výživného, neuznáva ako výživné, nakoľko ide o plnenia iného charakteru. Vo vzťahu k platbe vo výške 180,00 eur zo dňa 09.04.2025 uviedol, že ide o preplatenie detského tábora Enjoy Leto 2024 prostredníctvom Rekreačného fondu cez zamestnávateľa povinného (Henkel). Podľa vyjadrenia oprávneného teda nešlo o výživné, ale o refundáciu konkrétneho výdavku na základe jeho predchádzajúceho súhlasu. Vo vzťahu k platbe vo výške 100,00 eur zo dňa 17.10.2025 oprávnený uviedol, že táto suma predstavuje daňový bonus, ktorý mal byť matke oprávneného na základe vzájomnej dohody poukazovaný mesačne na účet, nejde teda o výživné, ale o prevod daňového bonusu. K platbe vo výške 100,00 eur zo dňa 10.10.2023 uviedol, že táto suma bola po telefonickom dohovore zaslaná ako príspevok na darček pre oprávneného k narodeninám (ktoré má v októbri), nešlo o pravidelné ani mimoriadne plnenie vyživovacej povinnosti, ale o jednorazový príspevok na darček. Svoje tvrdenia oprávnený preukazuje pripojenou mailovou komunikáciou a komunikáciou prostredníctvom sociálnej siete WhatsApp. Na základe uvedeného oprávnený vyjadril nesúhlas so započítaním uvedených platieb ako výživného, keďže nejde o plnenie vyživovacej povinnosti, ale o refundáciu konkrétneho výdavku, poukazanie daňového bonusu a príležitostný dar.

7. Podľa ust. § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,

e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k zisteniu dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

12. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať.

13. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť.

14. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

15. Podľa § 48 ods. 2 prvej vety Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

16. Podľa § 100 ods. 1 prvej vety zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 110 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

18. Podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

19. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

20. Exekučný súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s pripojenými prílohami a oboznámil sa s vyjadrením oprávneného s prílohami. Povinný navrhol exekúciu zastaviť v časti, čo odôvodňuje tým, že došlo k premlčaniu časti vymáhaného nároku vo výške 7 250,00 eur a tiež tým, že došlo k zániku časti vymáhaného nároku vo výške 380,00 eur jeho úhradou pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Premlčanie je hmotnoprávny inštitút, ktorý má stimulovať oprávneného k tomu, aby svoje právo vykonal v primeranej (premlčacej) dobe tak, aby dlžníci neboli po časovo neobmedzenú dobu vystavení donucujúcemu zákroku (vynútitelnosti) zo strany súdov. Možno ho definovať ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. V prípade exekučného konania možno túto námietku uplatniť ako dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Vymáhateľnosť judikovanej pohľadávky zaniká, ak je premlčaná a ak sa povinný premlčania dovoľá. Pohľadávka sa premlčí márnym uplynutím premlčacej doby, t. j. ak oprávnený subjekt nevykonal právo v priebehu premlčacej doby. V danom prípade je v exekučnom konaní vymáhaná pohľadávka, ktorá vznikla titulom zameškaného výživného. Právo na výživné sa podľa § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) nepremlčuje. Podľa ods. 2 sa však premlčujú práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného. Dĺžku premlčacích lehôt upravujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. V prípade priznania práva právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu hovoríme o tzv. judikovanom práve (pohľadávke), ktoré sa v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak teda súd právoplatne uloží povinnosť platiť splatné výživné (zameškané výživné za minulé obdobie do času vydania exekučného titulu), potom sa splátky takéhoto výživného premlčujú v 10-ročnej premlčacej lehote (§ 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak súd uložil povinnosť platiť bežné výživné do budúcnosti, pre opakujúce sa plnenia výživného, zročnosť ktorých nastane po právoplatnosti súdneho rozhodnutia, platí v zmysle § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka trojročná premlčacia doba, ktorá pri jednotlivých splátkach začína plynúť odo dňa ich zročnosti (splatnosti). Začatím exekučného konania v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka premlčacia doba spočíva a počas riadneho vedenia konania neplynie.

22. Po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu mal súd preukázané, že exekúcia sa začala na základe rozsudku súdu, ktorým bola povinnému uložená povinnosť prispievať na výživu oprávneného sumou vo výške 250,00 eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom doručenia rozsudku. Predmetom exekúcie je nárok oprávneného na zameškané výživné vo výške 15 750,00 eur, ktorý vznikol neuhradením jednotlivých opakujúcich

sa plnení výživného, ktorých zročnosť nastala v období od augusta 2020 do októbra 2025, t. j. po právoplatnosti exekučného titulu (po 21.07.2020). V zmysle vyššie uvedenej právnej úpravy (§ 77 ods. 2 zákona o rodine v spojení s § 110 ods. 3 Exekučného poriadku) sa každá čiastka opakujúceho sa plnenia premlčuje osobitne, podľa splatnosti toho – ktorého plnenia, a to v trojročnej premlčacej lehote. Na základe uvedeného exekučný súd konštatuje, že oprávneným uplatnené dávky výživného, ktorých splatnosť nastala viac ako tri roky pred podaním návrhu na začatie exekučného konania, sú premlčané. Keďže návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 09.01.2026, jedná sa o dávky výživného za obdobie od 8/2020 do 12/2022 v celkovej výške 7 250,00 eur (29 x 250,00 eur). Námietku premlčania vznesenú povinným preto súd vyhodnotil ako dôvodnú. Nakoľko povinný úspešne vzniesol námietku premlčania časti uplatneného nároku v exekučnom konaní, pohľadávka oprávneného sa v tejto časti stala voči povinnému nevymáhateľnou. Z tohto dôvodu súd exekúciu v časti vymoženía zameškaného výživného vo výške 7 250,00 eur v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil (výrok I.).

23. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodňuje ďalej tým, že došlo k zániku časti vymáhaného nároku vo výške 380,00 eur, z dôvodu úhrad vykonaných povinným dňa 10.10.2023, 09.04.2025 a 17.10.2025, t. j. pred začatím exekučného konania, ktoré sa začalo doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu dňa 09.01.2026 (§ 50 ods. 1 Exekučného poriadku). Za účelom preukázania uvedených úhrad predložil povinný platobné príkazy na úhradu. Po ich preskúmaní exekučný súd konštatuje, že pri žiadnej z preukazovaných platieb nie je uvedený účel platby. Zákonná zástupkyňa oprávneného vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie spochybnila tvrdenia povinného o tom, že by tieto platby mali predstavovať plnenie vyživovacej povinnosti povinného voči maloletému oprávnenému. Z predloženej e-mailovej komunikácie a komunikácie prostredníctvom sociálnej siete WhatsApp vyplýva záver o tom, že platba vo výške 180,00 eur zo dňa 09.04.2025 mala predstavovať refundáciu výdavku na letný tábor pre maloletého a platba vo výške 100,00 eur zo dňa 17.10.2025 mala predstavovať poukázanie daňového bonusu na účet oprávneného, resp. jeho zákonnej zástupkyne. Ako už bolo vyššie uvedené, dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Vzhľadom na uvedené bolo povinnosťou povinného nielen tvrdiť skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zánik časti vymáhaného nároku, ale aj predložiť súdu všetky dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia potvrdili. Povinný však nepredložil také doklady o úhradách, z ktorých by mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že sa jednalo o platenie jednotlivých dávok výživného, a to aj s poukazom na skutočnosť, že povinným tvrdené platby nekorešponujú s výškou vyživovacej povinnosti, na plnenie ktorej bol povinný zaviazaný exekučným titulom (250,00 eur mesačne). Výživné má zabezpečovať pravidelné uspokojovanie potrieb dieťaťa, preto je potrebné aby ho hradil zaviazaný rodič v pravidelných opakujúcich (spravidla mesačných) splátkach vopred na platobné miesto uvedené v rozhodnutí súdu, v tomto prípade matke oprávneného. Súd preto dospel k názoru, že uvedené platby nie sú preukázateľnými úhradami výživného pre oprávneného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd v uvedenej časti (v časti vymáhaného nároku vo výške 380,00 eur) návrh povinného na zastavenie exekúcie nepovažuje za dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti zamietol (výrok II.).

24. Ďalšie vedenie exekúcie je preto opodstatnené za účelom vymoženía nepremľčaného nároku na zameškané výživné v sume 8 500,00 eur (15 750,00 eur – 7 250,00 eur), ako aj trov exekúcie, ktoré vznikli oprávnenému, a trov súdneho exekútora, na ktoré má súdny exekútor nárok v zmysle Exekučného poriadku a príslušných právnych predpisov.

25. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

26. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

27. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov

(ďalej len „Vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

29. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

30. Podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

31. Povinný si v návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania v rozsahu 100 %, bez vyčíslenia týchto trov. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Návrhom na zastavenie exekúcie sa povinný domáhal zastavenia exekúcie v časti vymáhaného nároku vo výške 7 630,00 eur (7 250,00 eur + 380,00 eur), pričom súd návrhu povinného čiastočne vyhovel a zastavil exekúciu v časti vymáhaného nároku vo výške 7 250,00 eur, a to z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania zo strany povinného, t. j. z dôvodu, ktorý možno pričítať oprávnenému. Na základe uvedeného povinnému prináleží čiastočný nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie.

32. Nakoľko návrh povinného nesmeroval k zastaveniu exekúcie v celosti, ale len v časti vymáhaného nároku vo výške 7 630,00 eur, súd za tarifnú hodnotu pre výpočet tarifnej odmeny považoval sumu 7 630,00 eur (hodnota pohľadávky, o ktorú sa vedie spor pri začatí poskytovania právnej služby). Exekúcia bola zastavená v časti vymožená sumy 7 250,00 eur, a teda úspech povinného v exekučnom spore predstavuje 95 % (7 250,00 eur : 7 630,00 eur). Oproti uvedenému úspechu povinného vystupuje pomerný úspech oprávneného v exekučnom konaní vo výške 5 % (380,00 eur : 7 630,00 eur), keďže súd návrhu povinného na čiastočné zastavenie exekúcie vyhovel len sčasti. Po zohľadnení pomeru úspechu oboch účastníkov konania, vznikol povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie v rozsahu 90 % (95 % - 5 %).

33. Súd považoval za účelne vynaložené trovy povinného v exekučnom konaní pozostávajúce z dvoch úkonov právnej služby v exekučnom konaní vypočítané v zmysle § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., a to prevzatie a príprava právneho zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) a podanie návrhu na zastavenie exekúcie (§ 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). Vychádzajúc z tarifnej hodnoty sporu 7 630,00 eur tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v exekučnom konaní (po znížení na polovicu) zodpovedá sume 118,67 eur. Výška trov právneho zastúpenia pri 100 % úspechu vo veci by tak predstavovala sumu 330,94 eur (2 x 118,67 eur + 2 x režijný paušál pre rok 2026 po 15,86 eur + 23 % DPH, nakoľko právny zástupca povinného je platcom dane z pridanej hodnoty). Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že povinnému v tomto exekučnom konaní vznikol nárok na náhradu pomernej časti trov exekučného konania vo výške 90 %, a preto súd priznal povinnému náhradu trov exekučného konania v celkovej výške 297,85 eur (90 % zo sumy 330,94 eur), ktorú je oprávnený povinný zaplatiť povinnému k rukám jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (výrok III.)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.